

INFO - LIST

br. 1/2025.

PREDSTAVNIKA BUGARSKE NACIONALNE MANJINE GRADA ZAGREBA

Na osnovi članka 74. stavka 2. Zakona o izboru vijeća i predstavnika nacionalnih manjina ("Narodne novine", broj 25/19, dalje: Zakon), a u svezi članka 76. stavka 1. i članka 77. stavka 1. Zakona, nakon provedenih izbora za predstavnika bugarske nacionalne manjine u Gradu Zagrebu 7. svibnja 2023., Izorno povjerenstvo Grada Zagreba na sjednici održanoj 8. svibnja 2023. utvrdilo je i objavljuje: Na osnovi članka 54. stavka 2, Zakona o izboru vijeća i predstavnika nacionalnih manjina

- za predstavnika bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba izabran je PERO DIANKOV

- za zamjenika predstavnika izabran je VELJKO TOŠEV

Pero Diankov

RIJEČ PREDSTAVNIKA

Poštovani sugrađani pripadnici bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba, poštovani Bugari koji boravite u Gradu Zagrebu, poštovani sugrađani bugarskog porijekla koji niste pripadnici nacionalne manjine Grada Zagreba,

U mjesecu ožujku, točnije trećeg ožujka, obilježava se Dan državnosti Republike Bugarske. Za bugarski narod, za sve Bugare koji žive diljem svijeta, 3. ožujka je više od

praznika – to je dan na koji je 1878. godine, nakon 500 godina ropstva, uskrsnula bugarska država.

Potpisivanjem mirovnog sporazuma, u gradiću San Stefano u Turskoj, po završetku rusko-turskoga rata 1877-1878. g., za bugarski narod započinje put ispunjen mnogim poteškoćama, pobjedama i porazima – put, ponekad teži i od ropstva. Ali 3. ožujak je i dan ostvarenih snova, zanosu i zajedništva bugarske nacije, simbol novih početaka i vjere u dobrotu. Dan za

koji vrijedi dati i vlastiti život, dan koji je dokaz da svaki narod ima nezamislive snage kada ujedini svoje napore u ime pravednog cilja, dokaz da nema velikih i malih naroda i da pravda pobjeđuje – prije ili poslije.

Kao Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba čestitam Dan državnosti svim Bugarima koji žive i rade u Zagrebu!

Vaš,
Pero Diankov

Честит 3-ти март!

29. BOŽIĆNI HUMANITARNI SAJAM

Pod pokroviteljstvom predsjednika Republike Hrvatske Zorana Milanovića, 1. prosinca održan je 29. Božićni humanitarni sajam. Već tradicionalno taj događaj organiziraju na Zagrebačkom velesajmu strana veleposlanstva u Zagrebu uz potporu Međunarodnog kluba žena Zagreb (IWCZ). Zajedničkim presijecanjem simbolične vrpce manifestaciju su otvorili vodstvo Međunarodnog kluba žena i veleposlanici zemalja zastupljenih na sajmu. Ove godine prikupljena sredstva idu za Udrugu 'Čarobni svijet', koja pomaže djeci i obiteljima pod rizikom u ruralnim krajevima Šibensko-kninske županije.

Na ovogodišnjem Božićnom sajmu sudjelovalo je više od 20 zemalja, uključujući Bugarsku, Francusku, Belgiju, Sloveniju, Španjolsku, Kinu, Maroko, Indoneziju, Dansku, Vijetnam, Bosnu i Hercegovinu, Malezi-

ju, Egipat, Gruziju, Iran, Kosovo itd. Bugarski štand nudio je kozmetičke i prehrambene proizvode, slastice, domaće kolače, bugarska vina, ručno rađene božićne i novogodiš-

nje čestitke. U dobrotvornoj prodaji sudjelovale su Ralica Taton, Zoja Najdenova i Anelia Studenkova. Manifestaciji su nazočili veleposlanica Iva Kruleva i djelatnici veleposlanstva, Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba Pero Diankov te Bugari koji žive i rade u Zagrebu.

Božićni humanitarni sajam postao je zagrebačko predbožićno događanje koje postoji punih 29 godina, a rado ga posjećuju i Zagrepčani i međunarodna zajednica koja živi i radi u Zagrebu.

SJEDNICA GRADSKOG SKUPŠTINE

Na sjednici Gradske skupštine Grada Zagreba, održanoj 23. siječnja, raspravljalo se, među ostalim točkama dnevnog reda i o Programu ublažavanja utjecaja klimatskih promjena, prilagodbe klimatskim promjenama i zaštite ozonskog omotača Zagreba za razdoblje od 2025. do 2028. godine, koju je predložio Gradonačelnik Grada Zagreba Tomislav Tomašević.

U javnom prijevozu, uz postojeću praksu korištenja jednodnevne karte, planira se razviti integrirani sustav prijevoza putnika na području Zagreba, Zagrebačke i Krapinsko-zagorske županije. Za putovanja u obližnja naselja grada Zagreba i dalje je uobičajeno korištenje privatnih vozila s malom popunjenošću, što dovodi do visokih emisija stakleničkih plinova. Stoga će se raditi na međusobnom povezivanju većih međugradskih i urbanih središta, što podrazumijeva integraciju različitih oblika javnog prijevoza: željeznice, tramvaja, autobusa, sustava javnih bicikala. Za provedbu integracije potrebno je izraditi jedinstveni sustav karata i izdati jedinstvenu kartu za prijevoz potreban putniku (vlak, autobus, tramvaj) te usklađene vozne redove

prijevoznih sredstava. Predviđene mjere uključuju i poticanje korištenja bicikala, za što će se, uz već uspostavljenu parcijalnu mrežu biciklističkih staza, izraditi posebne trase koje će povezivati središte grada s rubnim naseljima, iscrtavanjem traka na cestovnoj mreži. Planirana je i izgradnja biciklističkog koridora duž željezničke pruge od Studentskog centra u Zagrebu do Dugog Sela, ukupne duljine 22,3 kilometra.

MEĐUNARODNI DAN LJUDSKIH PRAVA I DAN KOORDINACIJE

Koordinacija vijeća i predstavnika nacionalnih manjina Grada Zagreba je 9. prosinca u Češkom narodnom domu obilježila Međunarodni dan ljudskih prava i Dan Koordinacije. Tim povodom predstavljena je i knjiga „Udruge nacionalnih manjina u gradu Zagrebu“ dr. sc. Filipa Škiljana.

Otvarajući program proslave, tajnik Koordinacije Zoltan Balaž Piri podsjetio je da je Koordinacija vijeća i predstavnika nacionalnih manjina Grada Zagreba osnovana 10. prosinca 2003. godine o čemu su odluku

donijela sva vijeća i svi predstavnici nacionalnih manjina u Gradu Zagrebu, ukupno njih dvadeset: albanske, austrijske, bošnjačke, bugarske, crnogorske, češke, mađarske, makedonske, njemačke, poljske, romske, rusinske, ruske, slovačke, slovenske, srpske, talijanske, turske, ukrajinske i židovske. Za Dan Koordinacije odabran je 10. prosinca kada se obilježava i Međunarodni dan ljudskih prava.

Dan Koordinacije prisutnima su čestitali Tibor Varga, predsjednik Savjeta za nacionalne manjine RH i predsjednik Koordinacije Armin

Hodžić, koji je zahvalio kolegama u Koordinaciji na suradnji, ali i svima onima koji su pridonijeli radu tijekom proteklih 21 godinu.

Knjiga Udruge nacionalnih manjina u gradu Zagrebu dr. sc. Filipa Škiljana četvrta je u nakladi Koordinacije. Autor je prikupljao informacije o udrugama te obavljao intervjue s njihovim predsjednicima. Neke udruge stare su više od stotinu godina, a neke samo nekoliko mjeseci, ali svaka na svoj način predstavlja svoju manjinu.

Među uzvanicima na proslavi bili su saborski zastupnik Vladimir Bilek, predstavnici nekoliko veleposlanstava, izaslanica gradonačelnika Grada Zagreba Jana Radić, pomoćnica pročelnice za ljudska prava, civilno društvo i nacionalne manjine.

DAN MIMOZA

Povodom Europskog tjedna prevencije raka vrata maternice obilježen je 18. siječnja Dan mimoza – nacionalni dan borbe protiv raka vrata maternice, koji se tradicionalno održava treće subote u siječnju na Trgu Petra Preradovića u Zagrebu.

Dan mimoza organizirali su Hrvatska liga protiv raka i Gradski ured za socijalnu zaštitu, zdravstvo,

branitelje i osobe s invaliditetom Grada Zagreba u suradnji s građanima, uz podjelu informativnih materijala i mimoza te prikupljanje donacija kojima se pomaže rad Hrvatske lige protiv raka. Akciju su podržali mnogi građani, kao i predsjednik Gradske skupštine Grada Zagreba Joško Klisović.

OKUPLJANJE RAZLIČITIH GENERACIJA

U povodu božićnih blagdana, u okviru programske aktivnosti „OBILJEŽAVANJE ZNAČAJNIH DATUMA I OBLJETNICA, Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba Pero Diankov organizirao je 19. prosinca susret i domjenak za Bugare koji žive i rade u hrvatskoj prijestolnici. Na proslavi su se okupili Bugari različitih generacija i zanimanja – od nasljednika bugarskih vrtlara do mladih obitelji koje rade u Zagrebu i njihove djece. Događaju su nazočili i predsjednik Nacionalne zajednice Bugara u Hrvatskoj Raško Ivanov, kao i diplomati bugarskog veleposlanstva.

U svom obraćanju nazočnima, Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba, opisao je ulogu predstavnika i osnovne postavke Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina u Hrvatskoj. Pero Diankov se posebno osvrnuo na pra-

va koja uživaju nacionalne manjina u Gradu Zagrebu te istaknuo kako se za funkcioniranje svih vijeća i predstavnika nacionalnih manjina financijska sredstva osiguravaju proračunom Grada Zagreba. Pozivu na susret i Božićni domjenak za Bugare koji žive i rade u Zagrebu odazvali su se i djelatnici bugarskog veleposlanstva u Hrvatskoj. U ime veleposlanice Republike Bugarske Ive Kruleve, koja je bila spriječena

odazvati se iz zdravstvenih razloga, okupljene Bugare pozdravio je njezin zamjenik Stojan Stankulov, savjetnik u bugarskoj diplomatskoj misiji u Zagrebu.

Domjenak je završio u opuštenom i ugodnom ozračju uz želju svih okupljenih da slijedeći puta bude veći odaziv, kako bi i na taj način pružili mogućnost jedni drugima za veću povezanost malobrojne skupine Bugara u Gradu Zagrebu.

PRAĆENJE MANJINSKIH DOGAĐANJA

U Novinarskom domu u Zagrebu, Koordinacija vijeća i predstavnika nacionalnih manjina Grada Zagreba organizirala je 29. siječnja svečanu dodjelu zahvalnica najzaslužnijoj medijskoj kući, emisiji i novinaru u praćenju manjinskih događanja u Gradu Zagrebu tijekom 2024. godine. Armin Hodžić, predsjednik Koordinacije uručio je zahvalnice, koje su

ove godine dobile Televizija Z1, Radio Sljeme i portal udruga-rotor.hr. Nakon dodjele zahvalnica obilježen je Međunarodni dan vjerskih sloboda. Uz veleposlanike Češke, Slovenije, Izraela, Mađarske, BiH i Turske, događaju su prisustvovali Tanja Horvatin, voditeljica Odjela za nacionalne manjine iz Ureda za međugradsku i međunarodnu suradnju i promicanje ljudskih prava Grada Zagreba, predstavnici vjerskih zajednica te predsjednici vijeća i predstavnici nacionalnih manjina Grada Zagreba.

VIJESTI

RADIONICA IZRADE SURVAČAKA

Hrvatsko-bugarsko društvo uz pomoć bugarske nedjeljne škole „Ivan Vazov“ i bugarskog veleposlanstva u Zagrebu organiziralo je 6. siječnja već tradicionalnu radionicu izrade survačaka – posebno ukrašene grane drijena. Tijekom radionice djeca su upoznala bugarski običaj survakovanja te su zajedno pročitale pjesmu „Surva, surva godina!“. Radionicu je vodio Veljko Tošev, član Hrvatsko-bu-

garskog društva, uz pomoć ravnateljice nedjeljne škole Igljke Kasabove i učiteljice Maje Đurđinovski.

S velikom željom i kreativnim polatom učenici i njihovi roditelji su izradili prekrasne survačke. Bugarska nedjeljna škola osigurala je male poklone za svakog sudionika radionice, kao i za goste događaja. Među njima su bili bugarska veleposlanica Iva Kruleva i djelatnici veleposlanstva u Zagrebu, Predstavnik bugarske manjine Grada Zagreba Pero Diankov, članovi Hrvatsko-bugarskog društva i Nacionalne zajednice Bugara u Hrvatskoj.

VIJESTI IZ VELEPOSLANSTVA
REPUBLICKE BUGARSKE

**NOVA ADRESA I BROJEVI
TELEFONA:**

Dvorničićeva ulica br. 15,
10 000 Zagreb, Hrvatska
Telefon: +385 1 2755-095; +385 1
2755-093

Radno vrijeme: ponedjeljak-petak:
08.00 - 16.30 sati

E-mail: Embassy.Zagreb@mfa.bg

Konzularna služba:

Radno vrijeme: ponedjeljak-petak:
10.00 – 12.00

Izvanredni i opunomoćeni
veleposlanik: NJ. E. gđa Iva Kruleva

Članovi misije:

Stojan Stankulov, savjetnik i
zamjenik veleposlanice
Brigadir Ivan Studenkov, vojni
izaslanik

Violin Markov, prvi tajnik i konzul

Ured za gospodarstvo i trgovinu:
Mirela Taseva, prva tajnica

MAKSIMIR

UPOZNAJMO NAŠ GRAD ZAGREB

U ovom broju INFO-LISTA ispričat ćemo vam jednu istinitu priču – dva Bugara, dva brata veliki dio svog života provela su u Zagrebu. Upornim i poštenom radom kao vrtlari pridonijeli su dobrobiti građana grada. Atanas Čatalov i njegov stariji brat Park Maksimir, koji se nalazi u istočnom dijelu grada, uvršten je među najljepše europske gradske parkove. Podignut je na južnim padinama Medvednice krajem 18. i u prvoj polovici 19. stoljeća, a za građanstvo je svečano otvoren 1794. godine. Prema osnivaču biskupu Maksimilijanu Vrhovcu dobio je ime Maksimilijanov mir ili skraćeno Maksimir. U vrijeme osnivanja bio je jedan od najvažnijih parkovnih ostvarenja tadašnje Austrougarske Monarhije, prvi javni park u jugoistočnoj Europi, ali i jedan od prvih u svijetu. Konačni oblik dao mu je biskup Juraj Haulik angažira-

njem najboljih vrtnih i parkovnih arhitekata.

Kada je 1837. godine Juraj Haulik postao zagrebački biskup, već je sljedeće godine počeo uređivati park Maksimir u engleskom pejzažnom stilu. Angažirao je skupinu austrijskih umjetnika koji su oblikovali carske perivoje u Laxenburgu, Schönbrunnu i Hetzendorfu, u blizini Beča. Tu je skupinu vodio vrsni vrtni arhitekt carskih vrtova Michael Sebastian Riedl, a uz njega su radili i Franz Schücht, Leopold Philipp, Franjo Serafin Körbler, Joseph Käschnmann, Antun Dominik

Fernkorn, Anton Kothgasser i tada mladi arhitekt Bartolomej Felbinger.

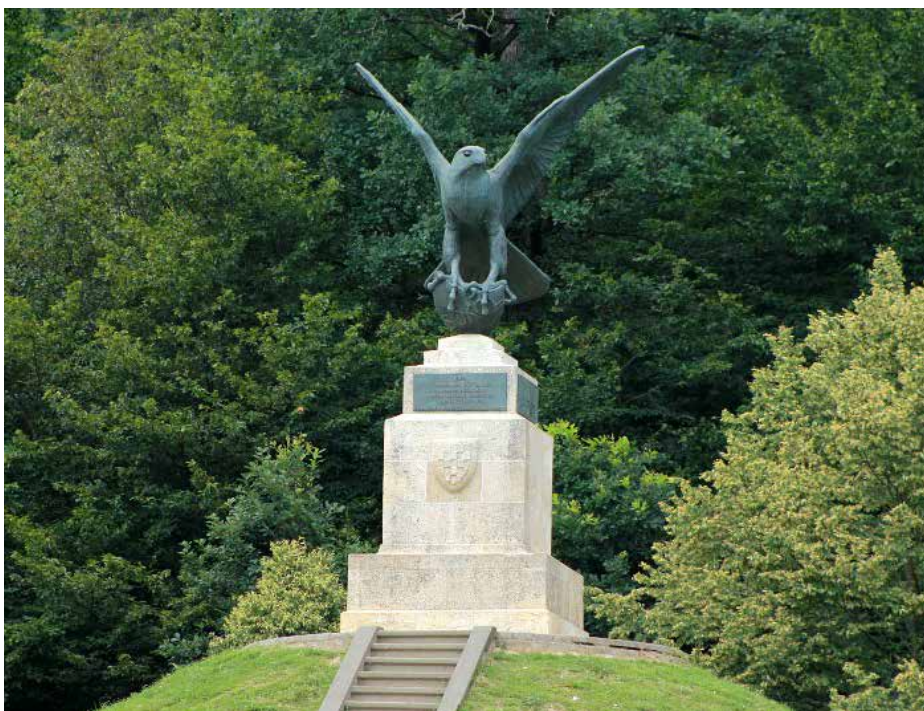
Prva zaštita parka Maksimir datira iz 1948. godine kada je zajedno s prostorom majura, oranica i šume u ukupnoj površini od 316 hektara proglašen prirodnom rijetkošću Rješenjem tadašnjeg Zemaljskog zavoda za zaštitu prirodnih rijetkosti u Zagrebu. Godine 1964. Maksimir je proglašen spomenikom parkovne arhitekture. Danas park Maksimir zbog svoje iznimne vrijednosti uživa dvostruku zaštitu – Zakonom o zaštiti prirode zaštićen je kao spomenik parkovne arhitekture, a Zakonom o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara zaštićen je kao kulturno dobro i upisan u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske. Zaštitu kao kulturna dobra na području Maksimira uživaju i mnogi pojedinačni objekti: Ljetnikovac biskupa Haulika – sagrađen 1839.–

1840. g., Vratareva kućica – 1847. g., Paviljon Jeka – jedini sačuvani paviljon u parku, sagrađen 1840. g., Vidikovac – 1843. g., Švicarska kuća – 1842. g. (poznata i pod nazivom Tirolska kuća), Obelisk.

Spomen-humak Mogila nastao je 1925. g. povodom obilježavanja 1000. godišnjice hrvatskog kraljevstva, te je danas jedan od glavnih obilježja parka. Spomenik je podignuo Hrvatski sokolski savez, a projektirao ga je Aleksandar Freudenreich. Mogila je izgrađena od grumenova zemlje pristiglih iz 155 različitih krajeva cijele Hrvatske u kojima se dogodio neki značajniji povijesni ili kulturni događaj tijekom hrvatske povijesti. U temeljima su pohranjeni

predmeti iz hrvatske kulturne baštine, što obuhvaća neke važnije knjige, novine, časopise te spomenice svih sokolskih društava koja su sudjelovala u gradnji Mogile, dovršene 1926. g. Prema vrhu vode uske stepenice, a sam vrh ukrašen je jednostavnim kamenom na koji je trebao biti postavljen brončani kip sokola skupljenih krila kojeg je izradio kipar Ivo Kerdić. Godine 1929. sokol je razbijen u ateljeu kipara. Taj barbarski čin bio je nagovještaj ukidanja hrvatskog sokolstva što se nažalost i dogodilo 1929. godine. Mogila je obnovljena 1994. g. na poticaj Družbe Braća hrvatskog zmaja, a 28. svibnja 1995. postavljena je i skulptura sokola koju je modelirao i dovršio kipar Mladen

Mikulin. Prilikom obnove humak Mogile obogaćen je grudom hrvatske zemlje koju je, 10. rujna 1994. godine u zagrebačkoj zračnoj luci, svojim poljupcem blagoslovio Sv. Otac Ivan Pavao II.

U južnom dijelu parka nalazi se Zoološki vrt, koji će ove godine slaviti svoju 100. obljetnicu – osnovan je 1925. g. te je najstariji zoološki vrt u jugoistočnoj Europi i jedini je na svijetu (!) u kojem se može vidjeti čovječja ribica (*Proteus anguinus*).

Maksimir je i mjesto gdje su, usprkos njegovoj maloj površini od 316 hektara, utočište pronašle mnoge biljne i životinjske vrste. Zabilježeno je više od stotinu vrsta ptica, od kojih se značajem ističu ptice dupljašice. Dupljašice su uglavnom ptice šumskih staništa, a najbrojnije su u starim šumama bogatim drvećem s dupljama. Dupljašice su npr. velika, plavetna, crnoglava i jelova sjenica, čvorak, brgljez, djetlići, žune, golub dupljaš i neke vrste sova i čukova. Zanimljiv je podatak da je u Maksimiru gustoća populacija crvenoglavog djetlića (*Dendrocopos medius*), vrste ugrožene u europskim razmjerima, jedna od najvećih u svijetu. Značajne su i druge vrste životinja vezane uz stare šume, poput vjeverica te nekih vrsta šišmiša. Park sadrži i više od nekoliko stotina biljnih vrsta, kako autohtonih tako i egzotičnih. Šume hrasta lužnjaka, graba, stabla bagrema, sitnolisne lipe, bijelog i crnog bora, smreke te brojnog sitnog raslinja poput zaštićenih i ugroženih proljetnica, cvjetnih i travnatih vrsta.

U sklopu parka nalazi se i pet jezera različitih veličina smještenih u različitim dijelovima parka. Jezera predstavljaju neizostavni dio parkovnog pejzaža, a osim iz estetskih razloga nastala su i u svrhu ribnjaka te u svrhu rekreacije poput vožnje čamcima.

Poznat po svojoj pejzažnoj arhitekturi, spomenicima i prirodi, perivoja, travnatih i cvijećem uređenih površina, kroz koje prolaze mnogobrojne šetnice i puteljci, park Maksimir je Zagrepčanima i turistima zanimljiv u svako doba godine te ima oko 2 milijuna posjetitelja godišnje.

STOJKO (STANKO) HRISTOV I NJEGOV SIN JURAJ

Imanje Hristov,
ilustracija
u monografiji
'Zagrebačko Trnje'

Stojko Hristov bio je među prvim bugarskim vrtlari-
ma koji su došli raditi u
Zagreb – oko 1885./1887. g.
Rođen je 1867. godine, ali u
austro-ugarske dokumente mje-
sto njegovog rođenja nije upisano.
Osim toga upisan je kao Stanko
Hristov. Zašto je promijenio svoje
ime Stojko u Stanko nije poznato –
vjerojatno zbog ograničenog broja
radnih viza koristio je već izdanu
pod pogrešno napisanim imenom.
Inače bi se morao vratiti u Bugar-
sku, a da nije uspio zaraditi barem
nešto novca za svoju obitelj.
Stanko je otvorio svoj vrt na Trnju,
u Paromlinskoj cesti. Svoje povrće
je prodavao na tržnici na Trgu bana
Jelačića. Radio je marljivo i neu-
morno i već u prvih desetak godina
uspio je „stati na noge“. Uštedio je
dovoljno novca da zasnuje obitelj i
ženi se Hrvaticom Dorotejom Haj-
denjak (Hajdinjak). Vjerojatno je to

učinio 1898. g., budući da austrou-
garski dokumenti bilježe rođenje
njihovog prvog sina Pavla 1899. go-
dine.

Stanko i Doroteja imali su osme-
ro djece – šest sinova i dvije kćeri!
Nakon Pavla se rađaju: Stefan (Stje-
pan) – 1902. g.; Georgij (Juraj) – 29.
veljače 1904. g.; Dimitar (Dimitrije)
– oko 1916. g.; još jednog sina, čije
mi ime i godina rođenja nisu po-
znati; Viktor – 1921. g. te Štefaniju
i Mariju, ali godine njihova rođenja
nisu poznate (možda su umrli kao
bebe).

Nakon otvorenja nove tržnice Do-
lac, 1930. godine, Stanko Hristov je
unajmio štand u zatvorenom dijelu
i tamo prodavao povrće do konca
svoga života – preminuo je 15. ožuj-
ka 1943. godine.

Vrt nastavlja obrađivati sin Georgi
(Juraj) Hristov. I on je svoje povrće
prodavao na Dolcu. Oženio se Hrva-
ticom, Antonijom. Imali su dva sina

– Ivicu, rođenog 1936. g. i Božu, ro-
đenog 1941. g. Juraj se bavio vrtlare-
njem gotovo 30 godina. Preminuo
je 30. listopada 1970. g.

Nakon njegove smrti u vrtu je na-
stavila raditi supruga Antonija Hri-
stov. Evo što o njoj piše u monogra-
fiji „Zagrebačko Trnje“, autorice
Mire Kolar-Dimitrijević:

„Paromlinska br. 120, vrtlarsko
imanje Antonije Hristov, djevojač-
ko prezime Hajdenjak, iz zagor-
skog sela Nebojse. I nije se ni još
mlada Antonija bojala, kad se iz Za-

gorja udala u
Trnje za Jurja.
Tu je Antonija
čitav život ra-
dila u velikom
lijepom vrtu, i
poslije muževe
smrti. Tu su se
rađali sinovi, a
sada već i unu-
čad. Radio-te-
levizija Zagreb
gradit će tu
svoju veliku
poslovnu kuću.
Hristovi mo-
raše iseliti. Ali
marljiva Anto-
nija, iako već
baka, ne preda-
je se. Kupila je

nešto zemlje u Blatu, preko rijeke
Save, pa će tamo opet saditi povrće.
Sklanja se vrijedna vrtlarica da
ustupi mjesto neboderu, odlazi
preko hirovite Save, a za njom se i
dalje širi Zagreb.“

Antonija Hristov umrla je 12. pro-
sinca 1989. godine. Sinovi Ivica i
Božo su školovani i zaposleni u
gradskoj industriji te su nakon
smrti majke Antonije vrt zatvori-
li.

Izdavač

Predstavnik bugarske nacionalne
manjine Grada Zagreba
Remetinečka cesta 77 A,
10020 Zagreb

Urednica:

Diana Glasnović

Grafika i prijelom:

O, ne radiona d.o.o.

Tisak:

Printera Grupa d.o.o.